

[Indenrigsministeren.]

tiden anledning til at foretage videre vedrørende »Helsingørpillen«.

Af *Jørgen Junior* (FP) til udenrigsministeren (7/6 77):

»Vil ministeren på Danmarks vegne tage initiativ til, at Europa-Parlamentets mødevirksomhed henlægges til Luxembourg eller Bruxelles?«

(Spm. nr. 277).

Begrundelse.

I anledning af de forestående direkte valg til EF-Parlamentet ville det være rimeligt, om den nuværende dyre og bureaukratiske tredeling af EF mellem Strasbourg, Luxembourg og Bruxelles ophørte. Bedst ville det være, om al mødevirksomhed koncentreredes i Bruxelles.

Hvis de forhåndenværende faciliteter dér ikke kan klare afholdelsen af Europa-Parlamentets møder, må det i det mindste nu være en opgave for Danmark at få de 3 EF-centre nedskåret til 2, således at EF-Parlamentets møder kan afholdes i Luxembourg.

En stor del af den danske befolknings manglende forståelse for de fremtidsmuligheder, der ligger i det europæiske samarbejde, ødelægges, når nationalstaternes egen trang til og svaghed for bureaukrati og skatteyderudsugning overføres til fællesskaberne, hvis berettigelse bl. a. netop burde ligge i, at man lærte af de sørgmodige nationale erfaringer om, hvorledes tingene ikke skal gøres.

Der henvises i øvrigt til Ekstra Bladet den 6. juni 1977.

Udenrigsminister *K. B. Andersens* svar (20/6 77):

I overensstemmelse med Romtraktatens artikel 216 og tilsvarende artikler i EKSF- og Euratomtraktaterne fastlægges hjemstedet for Fællesskabets institutioner ved en overenskomst mellem medlemslandenes regeringer. En midlertidig afgørelse herom er indgået den 8. april 1965 af medlemslandenes regeringer. I henhold til denne forbliver Luxembourg, Bruxelles og Strasbourg foreløbige tjenestesteder for Fællesskabets institutioner, og Europa-Parlamentets generalsekretariat og dets tjenester placeres fortsat i Luxembourg.

Danmark er ved sin tiltrædelse af Fællesskaberne blevet part i denne aftale.

Regeringen er fuldt ud opmærksom på, at denne spredning af EFs institutioner skaber en række praktiske vanskeligheder.

Så længe aftalen gælder, må det imidlertid tilkomme hver institution inden for aftalens rammer at tilrettelægge arbejdet på den mest hensigtsmæssige måde.

Hvad specielt Europa-Parlamentet angår, har dette som bekendt igennem en årrække afholdt en del af sine møder i Luxembourg.

Det er i øvrigt sandsynligt, at Parlamentets udvidelse i forbindelse med gennemførelsen af direkte valg og som følge af EFs eventuelle udvidelse på lidt længere sigt kan føre til en ny situation.

Der synes derfor ikke at være anledning for regeringen til at tage noget initiativ i denne sag på nuværende tidspunkt.

Af *Voigt* (FP) til ministeren for kulturelle anliggender (8/6 77):

»Hvor meget har den rejse, som filminstitutets bestyrelse for skatteborgernes penge har bevilget til luksusrejsen for 8 personer til Cannes, kostet?«

(Spm. nr. 278).

Begrundelse.

Ministeren bedes i sit svar bekræfte eller afkræfte artiklen i Ekstra Bladet den 7. juni af Jens Jørgen Thorsen, som er anledning til dette spørgsmål. Jeg håber naturligvis, at ministeren i sit svar kan fortælle, at Ekstra Bladets artikel er fuldstændig misvisende, ellers må man jo nok spørge, om ministeren så ikke omgående vil drage omsorg for, at dette dyre og bureaukratiske institut bliver nedlagt; det er og bliver uanstændigt, at skatteborgerne, som er tynget i knæ af byrder, hele tiden får at vide, at til august kommer der nye afgifter, som vil forpuste hverdagen, og at de samtidig skal hånes af disse institutmenneskers frådsen med deres skattekroner.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (16/6 77):

I anledning af spørgsmålet har jeg fra Det danske Filminstitut modtaget følgende redegørelse:

»... De omkostninger, der har været forbundet med de til filminstitutet knyttede personers ophold i Cannes under filmfestivalen maj 1977, andrager: